

מ"ת 25166/07/15 - יעקב (מטיטה) בן שטרית נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 25166-07-15 מדינת ישראל נ' אברג'יל ואח'

לפני	כבוד השופט אברהם הימן
המבקש	יעקב (מטיטה) בן שטרית
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר.

רקע דיוני

לאחרונה, במסגרת החלטה שניתנה בבש"פ 1770/20 ביום 12.3.20, בבקשת המשיבה דכאן להאריך את מעצרו של המבקש לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו - 1996 (להלן: "חוק המעצרים"), אשר על פיה הוארך מעצרו של המבקש, פורטו הליכי המעצר בעניינו, כדלקמן:

"ביום 13.7.2015 הוגש נגד המשיב ו-17 נאשמים נוספים כתב אישום רחב יריעה הכולל 13 אישומים שעניינם עבירות חמורות שבוצעו במסגרת פעילותו של ארגון פשיעה בינלאומי, בפרשה המכונה "פרשת 512" (להלן: התיק העיקרי). פרטי האישומים תוארו בהרחבה בהחלטות קודמות של בית משפט זה ואין צורך לחזור ולפרט כאן. אזכיר בקצרה כי כתב האישום מייחס לראשי ארגון הפשיעה ולחבריו מעורבות בין היתר במספר עבירות רצח וניסיון לביצוע רצח, מעשים אשר הביאו גם למותם ולפציעתם של חפים מפשע; עבירות של סחר, ייצוא, ייבוא והספקה של סמים בהיקפים גדולים מאוד של מאות מיליוני ₪; עבירות אלימות חמורות אחרות; רכישה והחזקה של אמצעי לחימה וכן עבירות מס ועבירות של הלבנת הון.

כתב האישום מייחס למשיב, נאשם מס' 17, שלושה אישומים בגין עבירות של סחר בסמים מסוכנים במסגרת ארגון פשיעה (אישום מס' 11), חבלה בכוונה מחמירה במסגרת ארגון פשיעה (אישום מס' 12) וריבוי עבירות מס במסגרת ארגון פשיעה (אישום מס' 13). על פי הנטען, המשיב נטל חלק בייצוא, ייבוא, מסחר והספקת סמים בכמויות עתק, במסגרת הזרוע היפנית של הארגון; תקף בסכין עד מדינה נוכח סכסוך כספי בין השניים; וכן התחמק ועזר

לאחרים לחמוק מתשלום מס בגין עסקאות הסמים שנערכו כחלק בפעילות הארגון. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המדינה בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים נגדו. ביום 15.3.2016, לאחר הגשת תסקיר ובהסכמת הצדדים, הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב בתנאי פיקוח אלקטרוני. מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני הוארך מספר פעמים, חלקם בהסכמה וחלקם לאחר דיון והחלטה של בית משפט זה. ביום 5.2.2018, בשל הימשכות הדיונים בתיק, המיר בית המשפט המחוזי את מעצר המשיב בתנאי פיקוח אלקטרוני במעצר בית בתנאים, תוך שהותר לו לצאת לעבודה, ואף אושרו לו הקלות נוספות. ואולם, ביום 1.4.2019 הוגש נגד המשיב כתב אישום נוסף, בבית משפט השלום בתל אביב, בו יוחסה לו עבירה של הספקת סמים מסוכנים, בגין העברת סם מסוכן מסוג בופרנורפין לנאשם 5 בזמן ששניהם שהו באולם הדיונים בבית המשפט המחוזי בו מתנהל התיק העיקרי (להלן: התיק הנוסף). לצד כתב אישום זה הוגשה גם בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים בתיק זה, ובית משפט השלום נענה לבקשה והורה כמבוקש. במקביל לכך הוגשה ביום 4.4.2019 גם בקשה לעיון חוזר במעצרו של המשיב בתיק העיקרי, בה התבקש מעצרו מחדש של המשיב על רקע מעשיו מושא כתב האישום החדש שהיה בהם גם משום הפרת תנאי שחרורו למעצר בית בתיק העיקרי. ביום 5.5.2019 קיבל בית המשפט המחוזי את בקשת המדינה והורה על מעצר המשיב עד לתום ההליכים נגדו בתיק העיקרי, תוך שנקבע כי מעשי המשיב מצביעים על רמת מסוכנות גבוהה שאינה מאפשרת לתת בו אמון ולהותירו בחלופת מעצר".

ביום 1.3.20, עובר להחלטת בית המשפט העליון על הארכת מעצרו של המבקש, דחיתי בקשה לעיון חוזר שהגיש המבקש בהחלטה שהורתה על השבתו למעצר מאחורי סורג ובריה.

ביום 5.3.20 הורשע המבקש בעבירה של הספקת סם מסוכן, במסגרת ת.פ (שלום-ת"א) 4830-04-19 (להלן: "התיק הנוסף") וביום 14.5.20 נדון לעונש מאסר בפועל במשך 9 חודשים (בניכוי ימי מעצרו מיום 28.3.19 - 2.1.20) ולעונשים נוספים.

כך למעשה סיים המבקש את ריצוי עונשו ביום 2.1.20.

ביום 27.5.20 שב המבקש והגיש בקשה לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו ועתר להחזירו למעצר בית בתנאים מגבילים, בו היה נתון טרם מעצרו בגין התיק הנוסף.

המשיבה התנגדה לבקשה ובדיון שהתקיים לפני ביום 16.6.20 שמעתי את טיעוני באי כוח הצדדים.

טיעוני באי כוח הצדדים

בא כוח המבקש טען כי כיום, מאז שהמבקש סיים את תקופת המאסר שהושתה עליו בתיק הנוסף, חלף זמן ניכר המטה את נקודת האיזון לעבר שחרורו של המבקש ממעצר מאחורי סורג ובריה. בא כוח המבקש טען כי יש להעריך את המסוכנות והאמון במבקש, כפי מידתם עובר למעצרו בגין התיק הנוסף, ולהורות על השגת תכליות המעצר בדרך של חלופת מעצר. לטענת הסניגור, מסוכנותו של המבקש ככל שמדובר בתיק הנוסף כבר אינה קיימת, לאחר שהמבקש סיים לרצות את עונשו והפרתו את האמון שניתן בו עובר למעצרו בגין אותו תיק אינה מן החמורות. בתוך כך נטען כי המבקש ביצע עבירה של הספקת סמים מסוכנים בתוך אולם בית המשפט ללא תשלום ועל מנת לעזור לעצור, כי הסמים שהעביר לעצור הם תרופות מרשם שניתנות לנגמלים מסמים וכי אין מדובר בעסקת סמים גדולה עם גורמים עלומים.

באת כוח המשיבה טענה, מנגד, כי לא חלף זמן ניכר וכי העובדה שהמבקש סיים לרצות את מאסרו בגין גזר הדין שניתן בתיק הנוסף (אשר לטענתה טרם הפך לחלוט לפי שיש בדעת המשיבה לערער על קולת העונש), לא משנה את העובדה שמסוכנותו התעצמה ולא ניתן ליתן בו כל אמון. לטענתה, הרשעתו של המבקש בביצוע עבירה של הספקת סמים מסוכנים בתוך אולם בית המשפט מעצימה את המסוכנות הנשקפת מהמבקש בתיק זה ומעצימה את החשש כי המבקש ישוב ויפר את האמון ויימלט מן הדין.

דין והכרעה

הבקשה לעיון חוזר מבוססת על הטענה כי חלוף הזמן, מאז שהמבקש הוחזר למעצר מאחורי סורג ובריה בתיק זה ביום 5.5.19, כאשר בתוך תקופה זו סיים למעשה לרצות את עונשו בגין התיק הנוסף, על חשבון ניכוי ימי המעצר, והוא נתון במעצר עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריה במשך כחמישה חודשים, משנה את נקודת האיזון לטובת שחרורו של המבקש למעצר בית.

כידוע, חלוף הזמן, לעצמו, אינו מהווה עילה המצדיקה שחרור לחלופת מעצר ויש לשקול משמעותה אל מול חומרת האישומים, תכליות המעצר ועל רקע אופיו והיקפו של ההליך העיקרי (ראו בהקשר זה ההפניות בהחלטות מיום 1.3.20).

אני סבור כי העובדה שהמבקש סיים לרצות את מאסרו בגין התיק הנוסף אינה מאיינת את מסוכנותו ואת הקושי ליתן בו אמון. ההיפך מכך, הרשעתו של המבקש בעבירה של הספקת סמים מסוכנים בתוך אולם בית המשפט, בתיק הנוסף, מוסיפה ומעצימה את מסוכנותו בהליך זה, אשר גם במסגרתו מואשם המבקש בעבירות של סחר בסמים מסוכנים, לצד עבירות אלימות ועבירות מס. כמו כן מלמדת ההרשעה האמורה כי לא ניתן לתת במבקש אמון שלא ישוב ויפר את תנאי המעצר, ובכך אף מועצם החשש להימלטות מן הדין.

ויודגש, הן מידת המסוכנות של המבקש והן מידת האמון בו מושפעות מהמעשה שיוחס לו בתיק הנוסף, ואין לנתק ביניהם. הרשעתו של המבקש בתיק הנוסף לימדה על החמרה במסוכנותו ועל פגיעה אנושה במידת האמון שניתן בו. חלוף הזמן וריצוי המאסר - אינם מקהים את מידתם של אלה.

כאן המקום להביא מהחלטת בית המשפט העליון בבקשה לפי סעיף 62 לחוק המעצרים בעניינו של אחד הנאשמים בתיק ישראל אוזיפה - נאשם 4 (להלן: "אוזיפה"). יצוין כי עניינו של אוזיפה דומה לעניינו של המבקש בכך שלשניהם יוחסו עבירות חמורות כפי האמור בכתב האישום, גם אוזיפה, בשלב מסוים שוחרר ממעצר מאחורי סורג וברח ונעצר בפיקוח איזוק אלקטרוני. גם אוזיפה כפי המבקש דכאן, באחד מדיוני בית המשפט בתיק העיקרי הואשם כי העביר סם לנאשם אחר. ההבדל בין השניים הוא שבהליכים בעניינו של אוזיפה, לא הסתיים משפטו בתיק הנוסף, ואילו בעניינו של המבקש, משפטו כאמור לעיל, הסתיים, בהרשעה ואף בריצוי עונש מאסר. וכך קבע בית המשפט העליון בעניינו של אוזיפה בבש"פ 2120/20 מדינת ישראל נ' אוזיפה (6.4.20):

"דא עקא, האמון המסוים שניתן בו זה מכבר - נפגם במידה רבה, ואינו עוד כשהיה. דבר שבשגרה, כי בית משפט המבקש להורות על מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני של אדם אשר לחובתו ישנן ראיות לכאורה וקמה עילה למעצרו, שרוי במבוכה. מהלך הוא לעיתים כסומא בארובה. המעצר בפיקוח אלקטרוני פוגעני פחות, ואולם בהתאם, גם בטוח פחות. מכאן, בית המשפט היושב על המדוכה תר אחר אינדיקציות מהימנות בנוגע לרמת האמון שיש ליתן בנאשם. דא עקא, במקרים מעין אלו שלפני, האמון שנוצר בין בית המשפט לבין הנאשם נסדק, אולי אף נשבר, ולשם בנייתו מחדש, מוטלת על הנאשם מעמסה כבדה עד מאד".

יפים דברים אלה של בית המשפט העליון, בבחינת קל וחומר, גם לעניינו של המבקש.

ההליך בתיק העיקרי מצוי בפתחה של הישורת האחרונה, לאחר שהחל שלב הסיכומים, ובשל מורכבותו והיקפו, אף אין לומר כי חלף זמן ניכר המטה את הכף אל עבר הקלה עם המבקש.

בא כוח המבקש טען כי מצבו הרפואי של המבקש רע ואף בכך יש להתחשב. לא התרשמתי כי מדובר בשינוי נסיבות משמעותי לרעה במצב רפואי, ובוודאי לא כזה המצדיק שינוי בתנאי המעצר. מכל מקום, לרשויות שב"ס האמצעים המתאימים לשמירה וטיפול במבקש כפי המחויב בחוק, וכפי העולה מתוך הניסיון השיפוטי המצטבר בעניין זה.

אשר על כן, אני דוחה את הבקשה לעיון חוזר.

בתום הדיון שהתקיים לפני, ביקש בא כוח המבקש בקשה שלא הייתה כלולה בבקשה לעיון חוזר. בקשתו הייתה שאורה על שחרור המבקש ממעצרו שחרור זמני, על מנת שיבקר את אמו הקשישה והחולה. אף שאיני נוהג ליתן החלטות על בסיס נימוקים פורמאליים, אני סבור כי לשם דיון בבקשה זו ראוי שתוגש בקשה מיוחדת, תתקבל תגובת המשיבה ויקוים דיון לגופו של עניין ככל שתבוא התנגדות המשיבה. משום כך, לא מצאתי להיעתר בקשה זו. עוד אומר כי במקרה דנן משום מהות העניין ראוי היה לו למבקש להגיש עתירת אסיר לשם דיון והחלטה בבקשתו.

עוד ביקש בא כוח המבקש כי אם תידחה הבקשה לעיון חוזר, יבוטלו ערבויות צד ג' שהופקדו על פי החלטת השחרור ממעצר. מדובר בערבויות צד ג' שהוטלו בהחלטה מיום 15.3.16. המשיבה אינה מתנגדת לביטול הערבויות. בנסיבות העניין, אני מורה על ביטול ערבויות צד ג' כאמור שניתנו כערובה להמשך מעצר של המבקש באיזוק אלקטרוני.

המזכירות תעביר החלטתי זו לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, כ"ט סיוון תש"פ, 21 יוני 2020, בהעדר הצדדים.